मेघवर्णो आह। तात किं निमित्तमेवम्विधं प्राणान्तिककरणं वैरं सर्ववायसोलूकानां। स आह। वत्स कदाचित् पूर्वं हंससारसशुकको किलमयूरचातकोलूककपोतपारावततित्तिरिचाषभासभारद्वाजकरायिका श्यामाकाष्ठकुट्टपुष्करप्रभृतयः सर्वे पक्षिणः समभ्येत्य सोद्वेगं मन्त्रयितु मारब्धाः। अहो ऽस्माकं तावद्विनतेयो राजा। स च वासुदेवभक्तो ५ न कामपि चिन्तामस्माकं करोति। तत् किं तेन वृथास्वामिना यो ऽस्माकं लुब्धकपाशबन्धनादिव्यसनव्याकुलितानां रक्षां न विधत्ते। उक्तं च यतः।

एको ऽपि को ऽपि सेव्यो यः क्षीणं क्षीणं पुनर्नवं।
अनुद्विग्नः करोत्येव सूर्यश्चन्द्रमसं यथा ॥६८॥ १०

अन्यस्तु स्वामी नाममात्रेणैव। उक्तं च।

शरलैरपि चानुद्भैः सुरतुल्यनिभेक्षणैः।
मत्स्यैरिव लघुक्षेप्यः क्रियते पार्थिवो जडः ॥६९॥
यो न रक्षति वित्रस्तान् पीड्यमानान् पुरैः सदा।
जन्तून् पार्थिवरूपेण स कृतान्तो न संशयः ॥७०॥ १५
बुद्धिमान् पुरुषो जह्याद्भिन्नां नावमिवाम्भसि।
अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजं ॥७१॥
अरक्षितारं राजानं भार्यां चाप्रियवादिनीं।
ग्रामकामं च गोपालं वनकामं च नापितं ॥७२॥

तत् सञ्चिन्त्यान्यः कश्चिद्राजा विहङ्गानां क्रियतामिति। अथ तैर्भद्रा २० कारमुलूकमवलोक्य सर्वैरभिहितं। एष कौशिको ऽस्माकं राजा भव त्विति। तदानीयतां नृपाभिषेकोचितः समस्तवस्तुसम्भारसार इति। अथानीतेषु विविधतीर्थोदकेषु। प्रगुणीकृते च चक्राङ्कितासद्देवीप्रभृ त्यष्टोत्तरशतमूलिकासङ्घाते। स्थिरीकृते च सिंहासने। वर्तिते च सप्त द्वीपसमुद्रभूधरविचित्रे धरणीमण्डले। प्रसारिते च व्याघ्रचर्मणि। २५